

فُرود گاه

رُوزِ شنبه بُود- آقای حمید و اعضای خانواده اش، بعد از ناهار، در اتاق پذیرائی داشتند با هم صحبت می کردند- یکدفعه زنگِ تلفن به صدا درآمد- سعید فوری، گوشی را برداشت و از اتاق مُجاوَر صدا کرد:

“پدر جان، پدر جان! عمو جان شما راسی خواهند-”

آقای حمید: “آلو، آلو..... من حمید هستم - بلی، بلی، صدای شما می رسد- کجائید؟ از لندن کی آمدید؟ مطمئن باشید- ماسرِ وقت به فرود گاه می رسیم-”

همینکه به اتاق پذیرایی برگشت، خانمِش پُرسید: “مجید وزن و بچه هایش چطور اند؟”

آقای حمید: “إن شاء الله فردا شب خود تان آنها راسی بینید!”

خانم حمید: “چطور؟ آنها که در لندن هستند؟”

آقای حمید: “اما از یکشنبه گذشته در کراچی هستند و فردا اینجامی آیند-” رُوزِ بعد، آقای حمید با خانواده اش به فُرود گاهِ بین المللی لاهور رسید-

آقای حمید: (خطاب به مأمورِ اطلاعات) “بخشید آقا، پرواز شماره ۳۰۱ سرِ وقت است یا تأخیر دارد؟”

مأمورِ اطلاعات: “سرِ وقت است، آقا جان! اصلاً تأخیر ندارد-”

آقای حمید: “آقا خیلی مُتشکرم!”

فرود گاه خیلی شلوغ بود- خانواده ه آقای حمید به بالکن رفتند- دُست ساعت پنج بعد از ظهر، هوا پیمای شرکت هوا پیمایی پاکستان رُوی باندِ فرود گاه فرود آمد و با سرعت زیاد، مثل ماشین بُزرگی شروع به راندن کرد- یَوَاش یَوَاش از سُرعتش کاسته شد- همینکه مُتَوَقَف گردید، فوری نرد بانِ مُتَحَرک را بادرِ آن وَصل کردند و مسافران شروع کردند به پیاده شدن- بالاخره آقای مجید وزن و بچه هایش هم بیرون آمدند-

آقای حمید: (در حالی که آقای مجید رابه آغوش گرفته است) “سلام برادرِ عزیزم! خیلی خوش آمدید- چشمِ ما روشن-”

خانم مجید: “سلام برادر جان! زن دا داش جان شما چطورید؟”

خانم حمید: “خدارا شکر، خوئیم- شما خوب هستید؟ مسافرتِ شما خوش گزشت؟”

آقای حمید: “بفرمایید راه بیفتیم- باید هرچه زود تر برسیم منزل- آخر خسته هستید!” (رُوبِ سعید)

سعید جان! طبق قرار، شما با نوید، با تا کسی بیا بید-

سعید: “چشم، بابا جان- خیالتان راحت باشد!”

فرہنگ

اعضا :	غُضو کی جمع) ارکان، افراد۔
خانوادہ :	خاندان۔
ناہار :	دوپہر کا کھانا
اُتاقِ پذیرایی :	ڈرائنگ روم۔ اچانک۔
یکدفعہ :	(یک + دفعہ)
زنگ :	گھنٹی
تِلْفَن :	ٹیلی فون۔ مفرس لفظ ہے۔
گوشی :	ریسیور۔
اُتاقِ مُجاوِر :	بغلی کمرہ، ساتھ والا کمرہ۔
آلو :	ہیلوا مفرس (فارسی بنایا گیا) لفظ ہے۔
فرود گاہ :	ایئر پورٹ
ہمیتکہ :	(ہمین + کہ) جُونہی۔
بین المللی :	بین الاقوامی، انٹرنیشنل۔
ماسورِ اطلاعات :	انکوائری آفیسر۔
پرواز :	فلائٹ
شلوغ :	ہجوم، بھیڑ
بالکن :	بالکونی (مُفرَس لفظ ہے)
ہوا پیما :	طیارہ، ہوائی جہاز
شرکتِ ہوا پیمایی :	ہوائی جہازوں کی کمپنی
باند :	رَن وے (مفرَس لفظ ہے)
یَواشِ یَواش :	آہستہ آہستہ۔
از سُرعتش کا ستہ شد :	اُس کی رفتار میں کمی آگئی۔
مُتَوَقَّف :	ساکن، ٹھہرا ہوا۔
نردبان :	سیڑھی۔
وَصَل کردند :	انہوں نے ملادی، ساتھ لگادی۔
داداش :	بھتیہ۔

زنِ داداش :	بہابھی۔
ہرچہ زودتر :	جتنا جلد ممکن ہو۔
طبقِ قرار :	پروگرام کے مطابق۔
ٹاکسی :	ٹیکسی (مُفَرَس لفظ ہے)
خیالتان راحت باشد:	آپ مطمئن رہیے!

تمرین

- ۱۔ آقای حمید و خانواده اش در کجا نشستہ ہوں؟
- ۲۔ کو گوسی را برداشت؟
- ۳۔ وقتی ہوا پیما ایستاد، چہ چیزی را بہ آن وصل کردند؟
- ۴۔ آیا ہوا پیما تاخیری داشت؟
- ۵۔ چرا سعید ونوید ہاتا کسی برگشتند؟
- ۶۔ غیر ملکی زبانوں کے وہ الفاظ جو معمولی تبدیلی سے فارسی میں استعمال کر لیے جاتے ہیں، ”مُفَرَس“ الفاظ کہلاتے ہیں۔ اس سبق میں آنے والے مُفَرَس الفاظ الگ لکھیے۔
- ۷۔ مندرجہ ذیل الفاظ کو جملوں میں استعمال کیجیے:
أتانِ پذیرائی۔ خلی مُتشگرم۔ بیخشنید۔ چشم۔ خیالتان راحت باشد۔
- ۸۔ ضمائر متصل کو مُنفصل میں تبدیلی کیجیے:
خانوادہ اش۔ خانمش۔ خود تان۔ خیالتان۔